

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecătorii - Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Craiu Nicolae,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Susanu Constantin xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx

și

Lefterenco Cristian xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

prima instanță: 18.06.2019 – 19.03.2020

instanța de apel: 28.05.2020 – 08.12.2020

instanța de recurs: 10.02.2021 – 10.08.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni (sediul Central) din 19 martie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală:

Susanu Constantin, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Susanu Constantin, pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Susanu Constantin, pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost dispusă încasarea din contul lui Susanu Constantin în beneficiul

statului, suma de 960 (nouă sute șazeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, și în beneficiul lui Mișcoi Igor, suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Lefterenco Cristian, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Lefterenco Cristian, în beneficiul lui Mișcoi Igor, suma de 2 000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că **Susanu Constantin**, la 02 noiembrie 2018, aproximativ ora 18:00, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicarea violenței față de persoane, de comun acord și în complicitate cu Lefterenco Cristian, în timp ce se aflau în apropierea magazinului alimentar din xxxxx, unde venise după cumpărături Mișcoi Igor și Asandi Mihail, în lipsa unui motiv întemeiat au inițiat un conflict verbal cu aceștia.

Tot atunci, Susanu Constantin în complicitate cu Lefterenco Cristian, în vederea realizării scopului infracțional comun, s-au apropiat de Mișcoi Igor și Asandi Mihail, unde exprimându-se în adresa acestora cu cuvinte obscene și de amenințare, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Mișcoi Igor și Asandi Mihail, cauzându-le acestora dureri fizice.

Tot el, la aceeași dată, după ce a săvârșit infracțiunea de huliganism în complicitate cu Lefterenco Cristian asupra lui Asandi Mihail și Mișcoi Igor, urmărind scopul răzbunării și cauzării vătămarilor corporale ultimului, în timp ce Mișcoi Igor pentru a evita conflictul, încerca să fugă de la fața locului, îl ținea forțat de brațul mâinii și îmbrâncindu-l, l-a scos de pe teritoriul magazinului alimentar vizat.

Tot atunci, Susanu Constantin, în vederea realizării scopului infracțional avut și dându-și seama că Mișcoi Igor este în imposibilitate de a se apăra și a opune rezistență, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, în lipsa unor motive întemeiate, intenționat i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, majoritatea fiind aplicate în regiunea capului lui Mișcoi Igor, astfel cauzându-i acestuia suferințe fizice insuportabile și vătămări corporale grave periculoase pentru viață, iar după ce ultimul și-a pierdut cunoștința și era inconștient, au încetinit acțiunile sale infracționale, părăsind locul săvârșirii faptei.

În rezultatul acțiunilor violente săvârșite de Susanu Constantin, părții vătămate Mișcoi Igor i-au fost cauzate traumă cranio-cerebrală închisă exprimată prin fractura bazei craniului în fosa medie pe dreapta, cu trecere pe piramida osului temporal stânga, focare de contuzie cerebrală hemoragică fronto-temporal pe stânga, complicată cu o otoree pe dreapta, traumatisme

care penetrantă, oarbă a abdomenului, cu lezarea duodenului, jejunului, rinichiului drept, traumatisme care potrivit raportului de expertiză judiciară (medico-legală) cu nr. 201924D0029 din 19 februarie 2019, se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și care au fost cauzate în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent, care puteau fi pumnii și picioarele.

Acțiunile lui Susanu Constantin, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni săvârșite de două persoane*, și art. 151 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață*.

Lefterenco Cristian, la 02 noiembrie 2018, aproximativ ora 18:00, urmărind scopul încălcării ordinii publice și aplicarea violenței față de persoane, de comun acord și în complicitate cu Susanu Constantin, în timp ce se aflau în apropierea magazinului alimentar din xxxxx, unde venise după cumpărături Mișcoi Igor și Asandi Mihail, în lipsa unui motiv întemeiat, au inițiat un conflict verbal cu aceștia.

Tot atunci, Lefterenco Cristian în complicitate cu Susanu Constantin, în vederea realizării scopului infracțional comun, s-au apropiat de Mișcoi Igor și Asandi Mihail, unde exprimându-se în adresa acestora cu cuvinte obscene și de amenințare, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Mișcoi Igor și Asandi Mihail, cauzând-le ultimilor dureri fizice.

Acțiunile lui Lefterenco Cristian, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni săvârșite de două persoane*.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpaților, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- lui Lefterenco Cristian, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale;

- lui Susanu Constantin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, și potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Susanu Constantin, de 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea apelului a indicat, că pedepsele aplicate inculpaților sunt prea blânde, or, prima instanță nu a ținut cont de principiile generale cu privire la individualizarea acesteia.

A menționat, că la stabilirea pedepselor ce urmează să fie aplicate inculpaților, prima instanță a reținut în calitate de circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și recuperarea parțială a prejudiciului cauzat părților vătămate, iar careva circumstanțe agravante nu a stabilit, deși potrivit art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal, orice formă de participație la infracțiune urmează a fi interpretată ca circumstanță agravantă.

A mai susținut acuzarea, că examinarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, astfel că recunoașterea vinovăției de către inculpați, nu mai poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă.

De asemenea a invocat acuzarea că nu este de acord cu limitele noi ale pedepsei stabilite în privința inculpatului Lfterenco Cristian de către prima instanță, întrucât în privința ultimului urma a fi reținută circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal, din care motiv consideră că este nejustificată limita minimă a pedepsei aplicate.

A mai precizat că la stabilirea pedepsei inculpatului Susanu Constantin, prima instanță a reținut aceleași circumstanțe atenuante ca și în cazul inculpatului Lfterenco Cristian, și anume recunoașterea vinovăției și recuperarea parțială a prejudiciului cauzat părții vătămate, iar careva circumstanțe agravante nu a identificat, deși potrivit art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal, orice formă de participație la infracțiune urmează a fi interpretată ca circumstanță agravantă.

Inculpatul Susanu Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea a două infracțiuni, dintre care una face parte din categoria infracțiunilor grave a cărei pedeapsă prevede închisoare de la 5 la 10 ani, iar alta se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, a cărei pedeapsă prevede inclusiv închisoare de până la 5 ani, astfel că, la stabilirea pedepsei definitive pentru cumul de infracțiuni, prima instanță nu a luat în considerație circumstanța agravantă în privința inculpatului Susanu Constantin, și anume săvârșirea infracțiunii prin participație, însă a reținut doar circumstanțele atenuante privind recunoașterea vinovăției și restituirea parțială a prejudiciului, deși acesta a beneficiat de reducerea pedepsei prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În opinia acuzării, pedeapsa stabilită inculpatului Susanu Constantin nu își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectare și resocializare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, precum și a altor persoane.

4. Partea vătămată Mișcoi Igor, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru

prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea solidară din contul lui Susanu Constantin și Lefterenco Cristian, prejudiciul moral în sumă de 200 000 lei.

În motivarea apelului a indicat, că în urma acțiunilor inculpaților i-au fost cauzate leziuni corporale grave, periculoase pentru viață și sănătate, deoarece urmările acestora sunt resimțite și până în prezent, și astfel consideră că prejudiciul moral solicitat în sumă de 200 000 lei, este unul echitabil în raport cu suferințele fizice și psihice suportate.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, a fost respins apelul și menținută sentința primei instanțe, fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Susanu Constantin în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni săvârșite de două persoane*, și art. 151 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății care este periculoasă pentru viață*.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că a fost stabilită și vinovăția inculpatului Lefterenco Cristian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni săvârșite de două persoane*.

Reținând prevederile art. 7, 16, 61 alin. (2), 75, 76 Cod penal, precum și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că reieșind din circumstanțele cauzei, și anume, că inculpatul Susanu Constantin a recunoscut vina, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, căința sinceră și ținând cont de scopul pedepsei penale, prima instanță corect a stabilit că, reeducarea inculpatului este posibilă, prin aplicarea unei pedepse definitive, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, fără izolarea acestuia de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a precizat, că inculpatul Susanu Constantin și-a recunoscut vina, s-a căit sincer pentru faptele săvârșite, a conștientizat pericolul sporit al faptelor comise, de la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar prima instanță a considerat că pentru a restabili echitatea socială și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este necesar de a-i stabili inculpatului Susanu Constantin pedeapsa cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, concluzionând că nu este rațional ca acesta să execute real pedeapsa închisorii, stabilindu-i o

perioadă de probațiune de 3 ani, cu condiția că acesta în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificată solicitarea procurorului privind stabilirea unei pedepse mai aspre, deoarece prima instanță la individualizarea pedepsei a acordat deplină eficiență tuturor circumstanțelor, iar prin stabilirea unei pedepse mai aspre, nu se va realiza scopul pedepsei penale, or, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că la stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului Lefterenco Cristian, care a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele săvârșite, de la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, anterior nu a mai fost judecat, iar examinarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel că ținând cont de scopul pedepsei penale, prima instanță corect a aplicat inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, care este o pedeapsă echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită.

Cu referire la solicitarea părții vătămate Mișcoi Igor cu privire la încasarea solidară din contul inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian a prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei, instanța de apel a stabilit că prima instanță just și întemeiat a admis parțial solicitarea părții vătămate și întemeiat a dispus încasarea din contul inculpatului Susanu Constantin în beneficiul părții vătămate Mișcoi Igor, prejudiciul moral în sumă de 15 000 lei, iar din contul inculpatului Lefterenco Cristian prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei, în rest, această pretenție corect fiind respinsă ca neîntemeiată, or, la caz inculpatul Susanu Constantin a recuperat integral prejudiciul material părții vătămate Mișcoi Igor și o parte a prejudiciului moral.

6. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepselor inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian și în latura civilă, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că instanța de apel eronat a interpretat și a aplicat prevederile art. 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian, întrucât nu a ținut cont de circumstanțele cauzei penale, modul în care a fost săvârșită infracțiunea, precum și impactul acesteia asupra societății.

Astfel, consideră acuzarea că instanța de apel eronat a conchis asupra

diminuării pedepsei aplicate până la minimul sancțiunii, concluzionând că această pedeapsă va asigura realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal.

Prin urmare, susține că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Susanu Constantin nu a ținut cont de faptul că infracțiunea săvârșită de către inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, precum și de rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni.

De asemenea, mai precizează că la stabilirea pedepsei inculpatului Lefterenco Cristian, instanțele de fond au aplicat cea mai blândă pedeapsă prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (2) Cod penal.

În opinia acuzării, instanțele de fond au neglijat rolul punitiv al statului în asigurarea drepturilor și libertăților cetățenilor, inclusiv și dreptul la viață și sănătate, întrucât anume statul are acel rol primordial de a întreprinde toate măsurile legale în vederea asigurării echității sociale și prevenirea săvârșirii de fapte ilicite, or, pedeapsa prea blândă stabilită inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian, atestă insuficiența măsurilor întreprinse de stat în apărarea cetățenilor săi.

În acest sens, menționează că la diminuarea pedepsei stabilită lui Susanu Constantin și Lefterenco Cristian, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că la caz lipsesc circumstanțele atenuante și prezența circumstanțelor agravante, precum și de faptul că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune, se consideră echitabilă atunci când se constată un cumul de circumstanțe atenuante din cele stabilite la art. 76 Cod penal.

7. Avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Lefterenco Cristian, a depus referință la recursul declarat de partea acuzării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia apărării, instanțele de fond corect au individualizat pedeapsa în privința inculpatului Lefterenco Cristian, aplicându-i acestuia amendă în mărime de 600 unități convenționale, care este o pedeapsă echitabilă, reieșind din faptul că Lefterenco Cristian se caracterizează pozitiv de la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu s-au stabilit careva circumstanțe agravante în privința acestuia și nu are antecedente penale.

Cu referire la acțiunea civilă prin care se solicită încasarea prejudiciului moral, susține că inculpatul Lefterenco Cristian, nu a realizat careva acțiuni în privința părții vătămate Mișcoi Igor și nu i-a cauzat acestuia un prejudiciu prin infracțiune.

8. Judecând recursul ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este pasibil admiterii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către procuror, se atestă că acesta a indicat în calitate de temeuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal lărgit verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelului declarat de către partea acuzării, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar în rezultat a admis erori de drept care au afectat hotărârea pronunțată.

Prin urmare, motivarea deciziei instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale aplicate inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția pronunțată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform prevederilor art. art. 414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt, și chestiunile de drept, printre care: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, au fost corect aplicate.* În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După cum se constată la caz, prin sentința primei instanțe **Susanu Constantin**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită lui Susanu Constantin, pedeapsa

definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Susanu Constantin, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Lefterenco Cristian, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

Având în vedere că examinarea cauzei penale în privința inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian a avut loc în procedura simplificată, prima instanță a considerat oportună aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Soluția pronunțată de prima instanță a fost menținută integral și de către instanța de apel.

Deși în cererea de apel procurorul a fost invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepselor penale stabilite inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian de către prima instanță, analizând decizia supusă recursului, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor avansate de partea acuzării și nu a dat răspuns la toate motivele din apel, pronunțând o decizie nemotivată.

În acest sens, cu referire la caz, Colegiul penal lărgit a stabilit că instanța de apel a preluat automat motivele care au fundamentat soluția primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale stabilite inculpaților Susanu Constantin și Lefterenco Cristian, însă nu au răspuns la argumentele din apelul acuzatorului de stat cu referire la blândețea pedepsei stabilite acestora. Or, instanța de apel nu au pătruns în esența argumentelor apelului cu referire a faptul, că examinând cauza în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, prima instanță i-a aplicat lui Lefterenco Cristian cea mai blândă pedeapsă sub formă de amendă, inclusiv aplicându-i pedeapsa în quantum minim.

De asemenea, instanța de apel a trecut cu vederea și argumentul din apel cu referire la faptul că inculpatul Susanu Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea a două infracțiuni, dintre care una face parte din categoria infracțiunilor grave a cărei pedeapsă prevede închisoare de la 5 la 10 ani, iar alta se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, a cărei pedeapsă prevede inclusiv închisoare de până la 5 ani, însă prima instanță a reținut doar circumstanțele atenuante privind recunoașterea vinovăției și restituirea parțială a prejudiciului, deși acesta a beneficiat de reducerea pedepsei prin

prisma art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea instanța de apel nu a combătut în nici un fel argumentul acuzatorului de stat cu referire la faptul, că inculpații Susanu Constantin și Lefterenco Cristian au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prin participație.

În concluzie, Colegiul penal lărgit ține să accentueze, că argumentele menționate din apel reprezintă fondul apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (*§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

De asemenea, Colegiul penal statuează, că potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Distinct de cele relatate mai sus, Colegiul penal lărgit notează, că deși acuzatorul de stat a solicitat casarea deciziei instanței de apel și în latura civilă, totuși în motivarea recursului nu a argumentat această cerință, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării

cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Relevante fiind în acest sens și prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Susanu Constantin xxxxx și Lfterenco Cristian xxxxx**, în latura penală în partea stabilirii pedepsei și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 octombrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Craiu Nicolae